

Knud Kristensen: Det Formaal, dette Lovforslag tager Sigte paa, er det samme, som vi tidligere har behandlet, sidste Gang ved Behandlingen af et tilsvarende Lovforslag. Vi har ikke noget imod en Afgift paa Hvede, for at Rugbrødsprisen kan holdes nede, men Tilskuddene og de Prisberegninger, der danner Grundlaget for Afgiften, kunde vi ikke fuldt ud anerkende. Jeg skal ikke komme ind paa dem ved denne Lejlighed, men henvise til de Udtalelser, vi tidligere har fremsat. Vor Stilling er ikke ændret, saaledes at vi, uagtet vi er enige i Formaalet, ser os nødsaget til ved tredje Behandling at undlade at stemme.

Grønning: Princippet i det foreliggende Lovforslag har vi to Gange godkendt ved vor Tilslutning til Lovene af 16. December i Fjor og 24. Januar dette Aar. Det forhindrer ikke, at vi har enkelte Bemærkninger at gøre til det nu foreliggende Lovforslag.

Ved Loven af 24. Januar forhøjedes Afgiften paa Hvede til Mølleribrug med 2 Kr. 80 Øre, fra 3 Kr. til 5 Kr. 80 Øre, og i Overensstemmelse hermed Afgiften paa Hvedemel paa Lager, saavel indenlandsk som udenlandsk, med 4 Kr. pr. 100 kg. Efter de foreliggende Oplysninger ser det ud til, at den Forhøjelse har været beregnet lidt for rundeligt. Melpriserne er nemlig kun ændret med henholdsvis 3 Kr., 3 Kr. 25 Øre og 3 Kr. 35 Øre for de tre Sorter, som forhandles. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om en mindre Forhøjelse ikke vilde have været tilstrækkelig til Opnaaelse af Formaalet. Man har taget en Afgift til Opnaaelse af et bestemt Formaal, men Afgiften er ikke fuldt ud brugt dertil, hvilket synes at vise, at Afgiften er beregnet for højt.

Jeg vil dernæst spørge den højtærede Minister, om den Beskatning paa Lagervarer af Hvedemel, som blev gennemført ved den nugældende Lovs Ikrafttræden, ogsaa har fundet Anvendelse til Nedsættelse af Lagervarer af Rugmel. Saa vidt jeg ved, er det ikke Tilfældet. Jeg spørger altsaa Ministeren om, hvordan denne Sag forholder sig.

Om den Lagerbeskatning, som gennemførtes i Henhold til Loven af 24. Januar, kunde der siges forskelligt, men jeg skal nøjes med her at henvise til den Forhandling, som paa mit Partis Initiativ har fundet Sted i det andet høje Ting, og urimeligt vilde det ikke være, om de under denne Forhandling fremsatte Udtalelser og Oplysninger blev inddraget under Folketings-

udvalgets Forhandlinger om nærværende Lovforslag.

Loven skal efter Lovforslaget gælde til Udgangen af Oktober Maaned. Derved kommer denne Lov imidlertid til at gaa et godt Stykke ind i næste Høstaar, hvilket jeg paa det bestemteste maa protestere imod. Jeg vil meget henstille, at den ikke kommer til at gælde længere end til Udgangen af indeværende Høstaar. Ved Behandlingen af den nugældende Lov den 23. Januar var jeg i den heldige Situation at kunne takke Ministeren for hans til mig givne Tilsagn om at stille sig velvilligt over for Landbruget, naar Maksimalprisen for indeværende Høstaar til sin Tid skulde fastsættes. Idet jeg minder om dette Løfte — det er afgivet Sp. 2167 —, maa jeg alvorligt henstille til den højtærede Minister ikke at fastholde, at den nye Lovs Bestemmelser faar Gyldighed ud over indeværende Høstaar. Det vilde kunne medføre Forestillinger om Regeringens Kornpolitik, som ikke vilde være egnede til at dæmpe den Uro i Landbrugskredse, som den højtærede Minister sikkert ikke er ukendt med.

Naar Landmændene i disse Dage betragter deres af Vinteren haardt medtagne Brødkornsarealer, er det med ikke ringe Bekymring for, hvordan det under disse Forhold skal lykkes at faa blot taalelige Afgroder frem. Det vil i bedste Fald kræve et betydeligt ekstra Tilskud af Kunstgødning og dermed en Forøgelse af Dyrkningsomkostningerne. Under disse Forhold vil det være klog og forstandig Politik ved Fastsættelse af Priserne paa det kommende Aars Høst at animere hver enkelt Landmand til at frembringe den størst mulige Høst. Dette gøres ikke ved Tvangsforanstaltninger, men ved Tilsagn om Priser, som kan gøre Dyrkningen lønnende. Jeg mener, at Prisen for Brødkorn i det kommende Aar bør fastsættes snarest og til mindst 25 Kr. pr. 100 kg; Foderkornsprisen kan fastsættes 1—2 Kr. derunder. Det er Priser, som under Hensyn til Landbrugets forøgede Omkostninger og den øvrige Prisstigning ikke i mindste Maade kan siges at være for høje, hvis Avlen skal blive blot nogenlunde lønnende. Det er Priser, som vil bevirke, at Landbruget vil sætte alt fornødent ind paa at avle mest muligt. Under hel eller delvis Afspærring fra Omverdenen maa det være vort Formaal, at hver Tønde Land dansk Jord dyrkes med den størst mulige Intensitet og Kraft.

Jeg vil minde om en Artikel, som Harald